Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

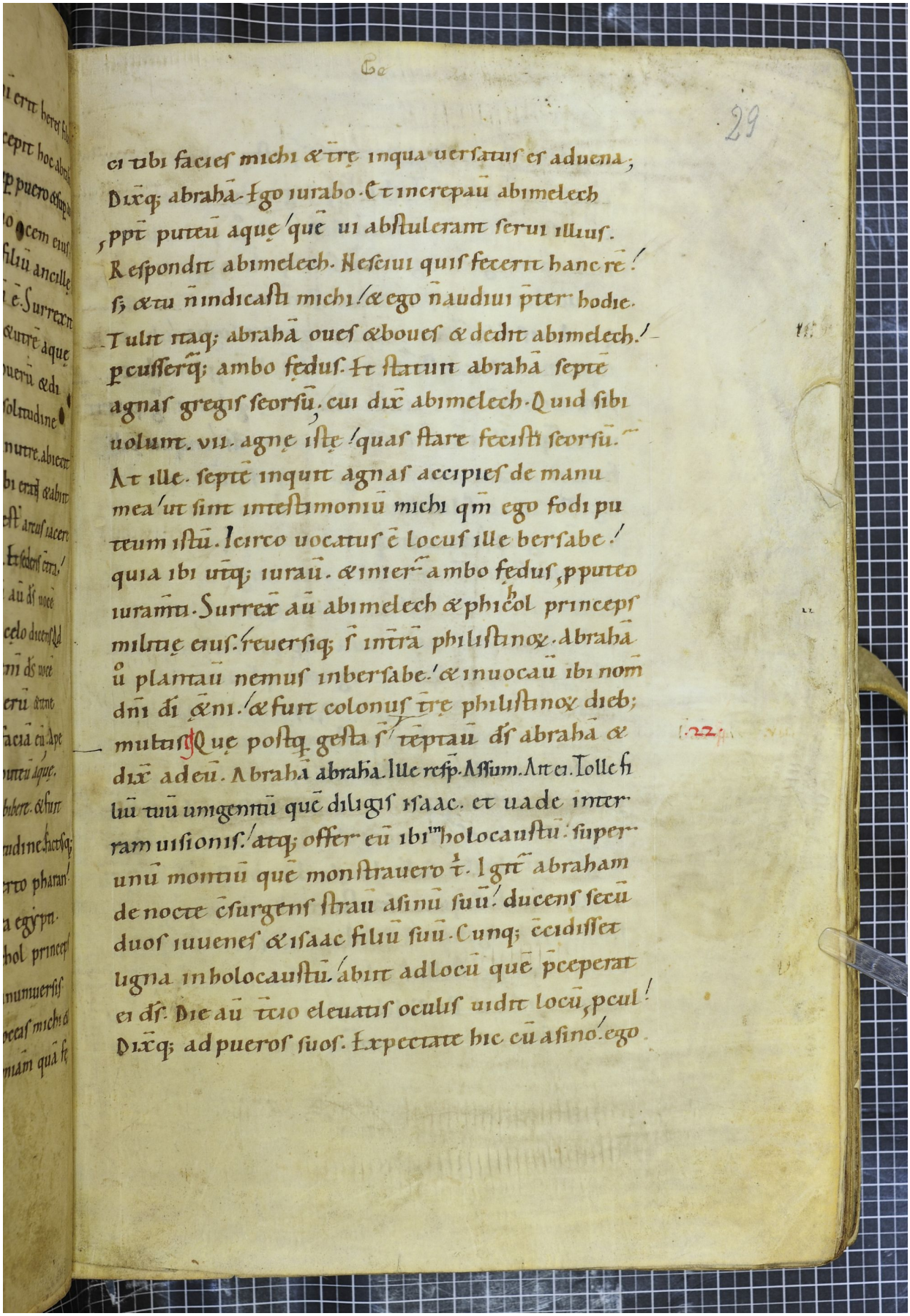

29

ei tibi facies michi & terre inqua uersatus es aduena;
Dixq; abraha. Ego iurabo. Et increpau abimelech
ppter puteu aque quem ui abstulerant serui illius.
Respondit abimelech. Neseiui quis fecerit hanc re.
si; & tu nindicasti michi. & ego naudiui pter hodie.
Tulit itaq; abraha oues & boues & dedit abimelech.
percusserq; ambo fedus. Et statuit abraha septem
agnas gregis seorsu. cui dixit abimelech. Quid sibi
uolunt. vii. agni isti. quas stare fecisti seorsu.
At ille. septem inquit agnas accipies de manu
mea. ut sint intestimoniu michi qm ego fodi pu
teum istu. Idcirco uocatus e locus ille bersabe.
quia ibi utq; iurau. & inierunt ambo fedus, pputeo
iuramtu. Surrexit au abimelech & phicol princeps
militie eius. reuersiq; s intra philistinorum. Abraha
u plantau nemus inbersabe. & inuocau ibi nom
dni di eni. & fuit colonus terre philistinorum dieb;
multis. Que postq gesta s. tentau ds abraha &
dixit ad eu. Abraha abraha. Ille resp. Assum. Ait ei. Tollesi
liu tuu unigenitu quem diligis isaac. et uade inter
ram uisionis. atq; offer eu ibi in holocaustu. super
unu montiu que monstrauero tibi. Igit abraham
de nocte esurgens strau asinu suu. ducens secu
duos iuuenes & isaac filiu suu. Cunq; cecidisset
ligna in holocaustu. abiit ad locu que preceperat
ei ds. Die au tertio eleuatis oculis uidit locu, procul.
Dixq; ad pueros suos. Expectate hic cu asino. ego